

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

б-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 339 51 35
поштова адреса для листування: вул. Олени Теліги, 8, м. Київ, 04112
e-mail: info@kv.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42332040

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Черкаси

«14» жовтня 2022 року

Старший слідчий Четвертого слідчого відділу (з дислокацією у м. Черкасах) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Києві, Кринін Олександр Ігорович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 62022100140000052 від 01.08.2022 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись вимогами ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Образцову Іллі Юрійовичу,

11.05.1991 р.н., уродженцю
м. Таврійськ Херсонської області,
зареєстрованому за адресою:
Херсонська обл., м. Херсон,
вул. Кіндійське шосе, 30, кв. 76, індекс
73035, паспорт громадянина України
MP217882, виданий 18.06.2007
Дніпровським ВМ ХМВ УМВС
України в Херсонській області,
українцю, громадянину України,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме: добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у період з 27.05.2019 по 01.06.2022 Образцов І.Ю. проходив службу в Управлінні патрульної поліції в Херсонській області Департаменту патрульної поліції Національної поліції України (далі – Управління).

У період з 17.01.2022 по 01.06.2022 перебував на посаді заступника начальника відділу моніторингу та аналітичного забезпечення зазначеного Управління. Наказом Департаменту патрульної поліції від 01.06.2022 № 815 о/с Образцова І.Ю. звільнено з поліції відповідно до п. 6 ч. 1 ст. 77 Закону України «Про Національну поліцію».

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII, Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

Згідно з ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993 зі змінами та доповненнями, – до правоохоронних органів відносяться органи Національної поліції України.

Згідно зі ст. 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно з п. 2 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про Національну поліцію» завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сфері охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави.

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про Національну поліцію», Образцов І.Ю., як працівник поліції, повинен діяти виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України.

Згідно до ст. 6 Закону України «Про Національну поліцію» працівник поліції повинен керуватись принципом верховенства права, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Відповідно до ст. 7 Закону України «Про Національну поліцію» Образцов І.Ю., як працівник поліції, зобов'язаний забезпечувати дотримання прав і свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, і сприяє їх реалізації.

Відповідно до ст. 18 Закону України «Про Національну поліцію», на працівника поліції, покладено, серед іншого, обов'язки: неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги

поліцейського; професійно виконувати свої службові обов'язки відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків, наказів керівництва; поважати і не порушувати прав і свобод людини; тощо.

У відповідності до Положення про Національну поліцію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877, Національна поліція є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Дисциплінарного статуту Національної поліції України, поліцейський має дотримуватись Конституції і законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів Національної поліції України, нормативно-правових актів Міністерства внутрішніх справ України, Присяги поліцейського, наказів керівників.

Частиною 3 статті 1 Дисциплінарного статуту Національної поліції України передбачено, що службова дисципліна, крім основних обов'язків поліцейського, визначених статтею 18 Закону України «Про Національну поліцію», зобов'язує поліцейського: бути вірним Присязі поліцейського, мужньо і вправно служити народу України; знати закони, інші нормативно-правові акти, що визначають повноваження поліції, а також свої посадові (функціональні) обов'язки; поважати права, честь і гідність людини, надавати допомогу та запобігати вчиненню правопорушень; утримуватися від дій, які підривають авторитет Національної поліції України; утримуватися від висловлювань та дій, що порушують права людини або принижують честь і гідність людини; тощо.

Частиною 5 розділу I, ч. 1 розділу II Правил етичної поведінки поліцейських, затверджених наказом МВС України від 09.11.2016 № 1179, визначено, що Поліцейський здійснює свою діяльність відповідно до основоположних принципів, які закріплені в Конституції України, Законі України «Про Національну поліцію», інших законодавчих актах України, а також у цих Правилах, зокрема верховенства права, дотримання прав і свобод людини, законності, справедливості, неупередженості та рівності, тощо, та зобов'язаний неухильно дотримуватися положень Конституції та законів України, інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського; професійно виконувати свої службові обов'язки, діяти лише на підставі, у межах повноважень та в спосіб, що визначені Конституцією, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, міжнародними договорами України, а також цими Правилами, поважати і не порушувати права та свободи людини, до яких, зокрема, відносяться права: на життя, на повагу до гідності, на свободу та особисту недоторканність, інші

права, які передбачені Конституцією та законами України, міжнародними договорами України, виявляти повагу до гідності кожної людини, справедливо та неупереджено ставитися до кожного, незважаючи на расову чи національну приналежність, мову, стать, вік, віросповідання, політичні чи інші переконання, майновий стан, соціальне походження чи статус, освіту, місце проживання, сексуальну орієнтацію або іншу ознаку; поводитися стримано, доброзичливо, відкрито, уважно і ввічливо, викликаючи в населення повагу до поліції і готовність співпрацювати, тощо.

Під час складання Присяги працівника поліції Образцов І.Ю. запрягнув вірно служити Українському народові, дотримуватися Конституції та законів України, втілювати їх у життя, поважати та охороняти права і свободи людини, честь держави, з гідністю нести високе звання поліцейського та сумлінно виконувати свої службові обов'язки.

Поліцейський, керуючись Присягою, відповідно до службових обов'язків, дотримуючись честі і гідності, бере на себе певні моральні зобов'язання, а саме бути прикладом безумовного дотримання вимог законів та службової дисципліни в професійній діяльності та приватному житті, залишатися за будь-яких обставин чесним і непідкупним, відданим інтересам служби.

Окрім того, 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є російська федерація), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про забезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статут ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або у якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 російською федерацією.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та російською федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

При цьому, ст. 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Відповідно до ст. 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення.

Водночас, ст. 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

В порушення вищевказаних умов міжнародних договорів та ігноруючи положення Конституції України, 24.02.2022 вище політичне та військове командування російської федерації розпочало агресію та вторгнення до суверенних кордонів України.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

За результатами воєнних дій, збройними силами російської федерації починаючи з березня 2022 року до цього часу російською федерацією тимчасово окуповано територію Херсонської області

Так, наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75 (в редакції від 25.04.2022) «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року» Бериславський район (Бериславська міська територіальна громада; Борозенська сільська територіальна громада; Великоолександрівська селищна територіальна громада; Високопільська селищна територіальна громада; Калинівська селищна територіальна громада; Кочубеївська сільська територіальна громада; Милівська сільська територіальна громада; Нововоронцовська селищна територіальна громада; Новоолександрівська сільська територіальна громада; Новорайська сільська територіальна громада; Тягинська сільська територіальна громада); Генічеський район (Генічеська міська територіальна громада; Іванівська селищна територіальна громада; Нижньосірогозька селищна територіальна громада; Новотроїцька селищна територіальна громада); Каховський район (Асканія-Нова селищна територіальна громада; Великолепетиська селищна територіальна громада; Верхньорогачицька селищна територіальна громада; Горностаївська селищна територіальна громада; Зеленопідська сільська територіальна громада; Каховська міська територіальна громада; Костянтинівська сільська територіальна громада; Любимівська селищна територіальна громада; Новокаховська міська територіальна громада; Присиваська сільська територіальна громада; Рубанівська сільська територіальна громада; Тавричанська сільська територіальна громада; Таврійська міська територіальна громада; Хрестівська сільська територіальна громада; Чаплинська селищна територіальна громада); Скадовський район (Бехтерська сільська територіальна громада; Голопристанська міська територіальна громада; Долматівська сільська

територіальна громада; Каланчацька селищна територіальна громада; Лазурненська селищна територіальна громада; Мирненська селищна територіальна громада; Новомиколаївська сільська територіальна громада; Скадовська міська територіальна громада; Чулаківська сільська територіальна громада); Херсонський район (Білозерська селищна територіальна громада; Великокопанівська сільська територіальна громада; Виноградівська сільська територіальна громада; Дар'ївська сільська територіальна громада; Музиківська сільська територіальна громада; Олешківська міська територіальна громада; Станіславська сільська територіальна громада; Херсонська міська територіальна громада; Чорнобаївська сільська територіальна громада; Ювілейна сільська територіальна громада) Херсонської області віднесені до Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Представниками російської федерації на тимчасово окупованій території Херсонської області в березні 2022 року створено підпорядковану, керовану та фінансовану російській федерації окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України. При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

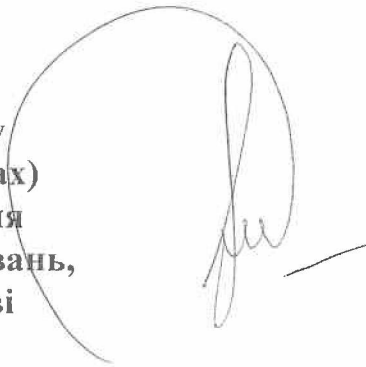
У той же час, у невстановлений досудовим розслідуванням час представниками держави-агресора на тимчасово окупованій території Херсонської області, серед іншого, створено не передбачений законодавством України правоохоронний орган, так зване «главное управление министерства внутренних дел Херсонской области», на який останніми покладено обов'язок здійснювати протиправні функції з захисту окупаційної влади російської федерації, у тому числі надання всілякої допомоги збройним формуванням російської федерації, обмеження конституційних прав громадян України, протидіяти діючій владі України, Збройним Силам України та правоохоронним органам України, захищати інтереси представників влади російської федерації, зокрема з питань утримання захопленої території Херсонської міської області, та розпочато набір кадрів до вказаного органу.

Так, Образцов І.Ю., не погоджуючись з політикою чинної влади в Україні та підтримуючи входження тимчасово окупованих територій України до складу російської федерації, у невстановлений досудовим розслідуванням час, з метою увійти в коло довіри представників окупаційної адміністрації для подальшого незаконного працевлаштування в лавах так званих правоохоронних органів російської федерації, перебуваючи у м. Херсон прийняв рішення сприяти окупаційній адміністрації та виконувати їх злочинні накази.

З цією метою, Образцов І.Ю., у період часу не пізніше 01.08.2022 по даний час будучи обізнаними про факт ведення російською федерацією агресивної війни проти України, невизнання вказаною державою поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій території України, у тому числі Херсонської області, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, які за результатом їх реалізації завдадуть шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, перебуваючи у м. Херсон (більш точне місце досудовим розслідуванням не встановлено) добровільно погодився на пропозицію невстановлених осіб, які входили до складу так званої «Херсонской военно-гражданской администрации российской федерации», зайняти посаду у незаконному правоохоронному органі так званому «главное управление министерства внутренних дел Херсонской области» та з того часу, виконує вказівки окупаційної адміністрації, спрямовані на встановлення та утвердження тимчасової окупації державою-агресором частини території України.

Таким чином, Образцов Ілля Юрійович, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме: добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Старший слідчий
Четвертого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Черкасах)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Києві

Олександр КРИНІН

«ПОГОДЖЕНО»

Заступник начальника відділу
процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях
слідчих територіального управління
Державного бюро розслідувань
Черкаської обласної прокуратури

Микола ХОМІК

«14» жовтня 2022 року

Відповідно до ст. 276 КПК України підозрюваному Образцову І.Ю. роз'яснено його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України.

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Крім того підозрюваному роз'яснено, що відповідно до ст. 468 КПК України у кримінальному провадженні можуть бути укладені угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим та угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Згідно ст. 469 КПК України угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

Про підозру у вчиненні кримінального правопорушення мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хв. «___» _____ 2022 року

І.Ю. Образцов

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий

Четвертого слідчого відділу

(з дислокацією у м. Черкасах)

Територіального управління

Державного бюро розслідувань,

розташованого у місті Києві

Олександр КРИНІН